

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

SZERKESZTŐI SZALLÁS:
belső mar. aruteca 408 szám alatt.

Megjelen e lap heteridint négyszer a. m. Vasárnap, Kedden, Csütörtökön és Szombaton.
Ar. é. v. negyedre 3 ft. o. é. Hirdetési ár: négyhasas sorért elsőszor 7 kr, másodsor 6 kr, harmadszor 5 kr. o. é. s minden hirdetés után 30 kr bélyegdíj. Elkészítés a hirdetés a hirdető-hivataltól kezeltetik.

KIADÓ-HIVATAL:
Béniptona, STEIN J. könyvkereskedése.

Előfizetési felhívás!

Hivatkozva lapunk nov. 28-diki számában közölt s külön mellékletben is szétküldött programunkra, tisztelettel kérjük lapunk t. cz. olvasóit előfizetéseik megtételére. A címberítékek és kiadás célszerű elrendezése s főleg azon körülmény tekintetéből, mely szerint a hírlapi bélyeg miatt a megrendelt számon felüli példányokat nyomtatunk sok nehézséggel jár, siető megrendeléseket kérünk.

Előfizetési ár:

Egészévre 12 ft.
Félévre jan.—július 1-ig 6 „
Évnegyedre jan.—apr. 1-ig 3 „ a. é.

Az előfizetéseket bérmentve lapunk kiadó-hivatalához (Stein János b.-középutcai könyvkereskedése) kérjük beküldeni.

A „KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY“
kiadó-hivatala.

(D) Midőn a mult tavasszal ezen lap közvetlen szerkesztésétől visszavonultam, akkor a „Kolosvári Közlöny“ aranykorát érte, az alkotmányos mozgalom általános és szabad volt az egész magyar királyságban, nagy remények közt volt a nemzet; a felélénkült megyei élet visszatükrözvén a politikai napi irodalomban még sokkal érdekesebbé tette a lapokat; a „Kolosvári Közlöny“ előfizetői száma ezerről ezernegyszázra emelkedett, oly részvét a minővel egy kolozsvári lap sem kérkedett régebben, igen sokan csodálkoztak, hogy én szerkesztői nyilvános és közreható állásomat egy székelv törvényhatóság kerületi tisztségével fölcseréltem.

De erre elfogadható okaim voltak. Láttam, hogy a hírlapok már magok az események is elég érdekessé tehetik, a „Közlöny“-t jó és avatott kezre bízhattam át; megyei tisztségre lépéssel egy pártküzdést előztem meg, minthogy a pártok azzal tisztelték meg, hogy személyemben békültek meg egymással; és ezen felül kifáradtam volt a közvélemény folytonos bírálata alatt álló igen nyilvános élet küzdelmeiben; mert Erdélyben nehéz az irodalmi tér, vidéki lap gyöngén díjazhat, az irodalom körül nem concurrálnak a tehetségek, s a szerkesztőnek, ha jó és a haza becsületéhez méltó lapot akar előállítani, folytonos szellemi munkásságban kell élnie, éjét nappalát szentelnie azon kérdések tanulmányozásának s fejtegetésének, melyek a mostani gyors politikai fejlemények közt sebesen váltják fel egymást. Ezen terhes küzdelem mellett birkatürellem kell a publicistának azon rendkívüli követelések és mogorva megtámadások eltűrésére, melyeket a dics, hatalom, vagy tekintélyre vágyó nemzetiségi és pártárványatok, vezérkedni akaró tudatlanság vagy önzés gördítenek a törvényesség tiszta logikája s a hazafias felfogás elébe.

Hazám közönségéből azok, kik beteges testi helyzetemet ismerik, jól felfoghatják, hogy azon nehéz szellemi küzdelem, melynek kitéve voltam, egészségemet igen megrongálta volt, ahöz járulván, Kolozsvárnak reám nézve nem egészséges lege.

A falusi szabadabb élet, alkirálybírói hivatalom mozgékonyasága, a nép apró ügyei, melyek tárgyalása figyelmemet elsórtta, reám nézve jól hatottak; de az idők új változást mutatnak, s a körülmény parancsolólag állott elé. A „Kolosvári Közlöny“ megmaradása függött attól, hogy azt közvetlen szerkesztésem alá vegyem át. És ezt tennem kell a közérdekért akkor, midőn az idők újból megnehezédtek, midőn a sajtó köteles arra, hogy tartozkodóbb legyen, nehogy a haza és uralkodás közti oly szükséges kiegyenlítést nehéztse.

Engedve végzetemnek újból itt vagyok, hogy egy újabb átmenet hidját egyengessük.

Midőn a nyomoru állapotú Moldovát utaztam be, hol most a végtelen nyomorban élő nép nevében a nemzet szóbatudósai egy Daco-Romaniával álmodoznak; Bákó úgy nevezett városból, a székelv Mátyás király alatti hadjáratáról híres Román város felé indultam, egy nagy medrű kis folyó felett hosz-

szu unalmas hidan mentem át; midőn azt hívé a térre jutok, újabb hosszú hidat találtam, s midőn ismét a térre juték újabb hid állott előttem, és így ment ez csaknem egy hosszú óráig. „Im egy patak miatt mennyi hidat kell toldozgatni“ kiálték, s utatársam gyorsan fordítá ezt német nyelvre, s proverbiuma állott elő azon átmeneti helyzetnek, melylyel hazánk még folyvást küzdeni kénytelen.

De ne tagadjuk, hogy habár a jelen szempillantások még mind borultak, az idő sokat változott egy év óta. Menyörgés és villámok cikáznak át a láthatáron, de a tavasz előllata érzik. Nemzetünk sorsa csak mind jobbra fog fordulni, mert a mint ugrás nincs a természetben, úgy az állampolitikában felette gyors visszaesés nem lehet.

És habár a mi nemzetünk balsorsa az, hogy felülről is alulról is szorongattassék; de tiszta jogérzetünk s mind inkább előtérbe álló higgadságunk, s azon viszony fennállása, szükségességének belátása, mely a pragmatika sanctio alapján minket egy egész birodalommal közös uralkodó-házhoz csatol, miután e belátás úgy fennt, mint alant naponként inkább fog tisztulni; s mindezek felett azon conservatív és egészen legitim politika, melyet a magyar még olykori túlzásaiban sem rugott ki lábai alól, a politikai kifejlés oly biztos vezérfonalul szolgál, melyek által ez idők tömkelegéből bizonyára jó szerencsével fogunk kibontakozni.

Igaz, hogy tán még addig sokat kell tünni, nyelni, és izzadni; de én részemről mint alkotmányos érzésű ember még sokáig fogom hirdetni a türelmet; mert mindig biztosabb azon diadal, melyet az igazság és meggyőzni tudás, mint a melyet az erőszakos utján vívhatnak ki a nemzetek. És ez kiválólag igaz nemzetünkre nézve, a mely hivatva van arra, hogy boldog és szabad legyen, de még nincsen arra, hogy irányt adjon e nagy emberiségnek, a melynek sokszor volt feladata az, hogy a törvényesség útjának járhatóvá tételére a törvényszerűség hidjait építgesse; a mire úgy a mult század vége felé mint e század első tizedeiben elég példát mutatnak fel diplomatiái okmányaink.

Erdély kiváló feladata az eszélyesség és még ellenségeink szándékaiért sem lehet ingerültségre ragadtatunk. Egy terület sincs hol nagyobb hajlam legyen a politikai öngyilkosságra, az egyéni önérdékért, mint éppen hazánkban. Ennek okait az észlelő belátja s nincs miért fejtegetnünk, tán most kényes térre is kellene mennünk, ha fejtegetésekbe bocsátkoznánk.

Ugy hisszük, hogy éppen ezen viszonyok közt az irodalom fontossága még mind előtérben áll, bármennyire fognak korlátoztatni a sajtó viszonyai.

Én e szükségnek engedve, csöndes resignatioval veszem megint nyakamba az igát, és küzdelem bű jutalma lesz ha a közvélemény azon meggyőződéshez jutat miszerint szellemi munkásságom által hazámnak valami kis szolgálatot teszek.

Gróf Desseffy Emil megnyitó beszéde,

melyet ez ideai akademiái nagy gyűlés alkalmával dec. 22-dikén d. e. 11 órakor a muzeum dísztermében tartott.

„Midőn ma negyed ízben áll előttem az alkalom, ezen tudományos intézet rendszeres évi közgyűlését megnyithatni s egyszersmind a tisztelt gyűlékezetet a legszivesebb érdekek között üdvözölhetni. nincsen okom azokat, miket a m. akademia sajátos feladatairól, s a magasabb műveltség magyarosodásának közvetítése által igényelt s egyszersmind nemzetiségünk fenntartására irányzott szellemi küzdelmekből neki jutott munkarész mióltáról és kelleikéről előbbi beszédeimben elmondottam: ezuttal bővebben fejtegetni. Mióta mindezt, mint gondolom, a haza rokonszenves helyeslése mellett és az akademia által megértve, hazámfiai szívéré költöttem, és megfontolásként alá írtam, hogy a haza által lelkesen felkarolt és bővebb anyagi eszközökkel ellátott intézet megélénkült tudományos tevékenysége, a maga illetékes medrében tartva magát, munkásságát abban s azon buzgó szorgalommal igyekezett folytatni, melyet azon nagy ügy hív szeretete, melynek szolgálat, nekie mulasztatlan kötelesség gyanánt szab elibe. Azok iránt, mik ez irányban s az akademia köréhez tartozó különböző tudomány-szakokban történtek, titoknokai előterjesztés fogván a tisztelt gyűlékezetnek teljesebb tájékozást nyújtani, csak azt jegyzem

meg, hogy egyébként a lefolyt akademiái évben, intézetünk körül valamely oly kiváló tény, mely különösen reá irányozta volna a közgondolkodást, nem fordult elő. A viszonyok közbejött fordulata folytán, a hazafi-gondokat más téren folytatott, másnemű küzdelek tartván lefoglalva, a magyar elmék lélektani mióltából könnyen megérthető, hogy felénk ezalatt a közfigyelem kisebb része lön irányozva mint azelőtt. Az mi szokasos gyengénk ugyanis, hogy könnyen meg tudunk arról felejtezni, mikép összes hazai közügyeink benső viszonyban és egybefüggésben állanak egymással, hogy ápolásunkat mindnyájan megkivánják, s hogy a valódi siker és a fokozatosan mind többet összefoglaló és mind továbbra erő előhaladás lehetősége, ezen ápolás folytonossága és párhuzamosan működő hatása által van feltételezve. Akademiánk alkotói mint tudva van, ezen intézet azért létesítették, hogy magasabbra emelkedésünk szellemi s egyszersmind erkölcsi alapokon történhessen; nem helyén kívüli dolgot fogunk tehát cselekedni, ha említett gyengénkkel röviden ugyan, de kissé bővebben kívánunk megismernedni.

Ha igaz, hogy a mivelődés menetének a tudás terjesztését, a külön népfajokba isten által plántált szellemnek és képességeknek nemesítése és magasabb erkölcsi értékre emelésével karöltve kell valóstania, — ha igaz, hogy a tudományterjesztésnek az emberi értelmiség somájának öregbítésére kell irányoztatnia, és hogy az emberiség és a haza olyan okos barátjainak száma legyen minél nagyobb, kik helyesen és józanul gondolkoznak, okkal és móddal cselekedni tudnak is, akarjanak is; — ha igazak mind ezek egy kétségtelen egyszersmind, hogy minden nemzetnek, mely nem tengeni és lézengeni, hanem élni akar, birhatnia kell azon öntudattal, hogy azon nagy munkának, melyet az emberi értelem véghez visz, kitartással és saját képességéhez képest volt részese, hogy az emberi értelem vívmányait és haladásait magától felbőlelőleg mozdította elő, s hogy megtett mindent, mit a cél kívánt és mi ahhoz vezethetett. De fogunk-e birhatni ilyen öntudattal, ha említett gyengénkkel ki nem vetkezünk? És vajon nem azt tapasztaljuk-e, hogy nálunk nem esekül azok száma, kik ha valamely hazai közintézetről van szó, a mellett felbuzdulni, sőt arra áldozni is készek; de ezt megtevé, fájdalom, azt hiszik, mikép ezzel már megtették mindent, s ha például az ő hozzájárulásukkal a tudományokat az eddigénél nagyobb mérvben terjesztetni képessé tett akademia munkásságának dacára a tudás nem terjed azon mérvben, melyben terjedhetne, e felett csodálkoznak; de nem veszik észre, hogy a cél éppen az ő közönyösségük miatt nem vala megközelíthető, mert azon munkásság eredményeit, melyet magasabbra fokozni segítették, vagy meg nem szereve, vagy azokkal megismerkedni méltónak sem tartva, azokat teljesen ignorálták, s ha az akademia kiadványainak tömege eladatlanul hevert is raktáraiban, a tudomány dús sikeri terjesztését tőle, mint valamely Deus ex machinától várták és követelték mégis? És nem ezen gyengénk jelenségeit látjuk-e, valahol szellemileg mozoghatunk, más irányban és téren is? — Hány-szor tapasztaltuk, hogy ha valamely hazai ügy mellett hazafias melegséget, hő vágyakat és buzgalmat fejtettünk ki, azt hittük már, mikép ezzel megtettünk mindent, noha ezt a párhuzamosan történő okkal a móddal cselekvésnek kell vala kiegészítenie? És nem gyakran tévesztettük-e szem elől intézetünk halhatlan alkotójának általa annyiszor és oly behatolag eliből adott azon tanítását, hogy minden, bár nem nagyszámu nemzet, mely végzettszerűleg önfenntartási küzdelmekre lévén utalva, szilárd elhatározottsággal párosult okkal móddal cselekvés útján akarja és tudja egyszersmind értelmi és erkölcsi súlyát fejleszteni és növelni, saját magában bírja azon egyedüli Deus ex machinát, mely ügyeire javulást és üdülést hozhat: a magasabbra emelkedésre képesítő amaz erőt, melyet valamin senki rokonszenve vagy könyörtelne neki nem adhat meg, úgy bárkinek irigysége vagy közönyössége tőle el nem vehet, és a mely ruházhatja fel őt egyedül a jogosult önértelen feneklő azon állhatatossággal, mely vele a megbecsültetést és méltányoltatást, szakadatlanul és elvégre is kimaradhatlan sikerrel követhetők?

Ha ezen rövid elemzés magyarázza is azon jelenetet, hogy a mondott időszakban a közfigyelem kisebb része lön reánk irányozva, mint azelőtt, de egy hiszem, nem fogja azt indokolhatni, valamint nem indokolhatná azon körülmény, ha most azon jelenetnek ellenkezőjét csak azért találunk tapasztalni, mert azóta a viszonyoknak ismét egy újabb fordulata jött közbe. Tisztelt gyűlékezet! A mi tudományos fejlődésünk későbbben indulhatott voltaképen meg, mint másoké, és nekünk az időt, ha a mulasztást helyrehozni akarjuk, olvaszatunk nem szabad. Vannak nekünk oly feladatok, melyeket ha megoldani akarunk, törekvéseinknek szakadozottaknak és nehány tudásra és írora szorítottaknak lenniük nem lehet. És ha vannak ilyen feladatsink, nem azokat kell-e különösen ide számítanunk, melyek ezen intézetnek vannak elibe tűzve? És ezért bármennyire égető érdekűek lettek legyen is minden hazafira nézve, szemközti az újabb alakítási fejlemények menetével, a történetileg kifejezett jogállapotok érvénye mellett folytatott s felebb érintett küzdelmek és egy ilyen régi közzjognak egy más, új korszakot alkotni akarónak követelményeivel helyt foglalt azon összeköttetései, melyeknek a lefolyt akademiái évben tanui valánk: bármennyire igénybe vehették egyszersmind az államtudományok és történetírás minden igaz barátjának

szág belsejébe eszküzlendő spanyol invasió is, semmi ellentállásra sem fogna találni.

— Varsóból közli a „Neuest. Nachr.“, hogy a kormány a színházat 9 havi szünetelés után új évre megnyitni szándékozik, s minden orosz hivatalnok és tiszt már is felszólított, hogy legalább az első 12 előadásra helyeket béreljenek ki, mert semmi kétség, hogy a lengyel publicum a színházba nem menend, legalább addig nem, míg a templomok, sétaterek s egyéb nyilvános helyek zárva lesznek. Még a magán körökben is a mulatság minden látszatát gondosan kerülik. — A hivatalos tudósítással szemben minden Varsóból érkező hír azt állítja, hogy a befogottak száma nagy, a befogatások folyvást tartanak, s haditörvényszékek még a tartományokban is állítottak fel, hogy azok száma már 12-re emelkedett fel.

— A „Czas“ szerint Varsóban a kormány az érseki megye jövedelmeit elkobozni szándékozik, hogy így ez által a pápától a templomok megnyitására kényszerítse. A már ismét megnyitott görög-egyesült templom a chelmi egyházmegyéhez tartozik, s e szerint a parancs arra épen nem vonatkozott. Ennek következtében a chelmi egyházmegye adminisztrátora egy, Bazylanow lelkészhez intézett iratában kárboztóltag nyilatkozott a bezárás ténye iránt, s a tústenti újra-megnyitást azon megjegyzéssel rendelé el, hogy abban semmi tilos dalok se énekeltesenek.

— Sz. Pétervárról f. hó 16-ról kelt tudósítások

szerint, legközelebb a várban fogva tartott tanulók egyike a katonai kórházban meghalván, annak társai a temetést demonstratióra akarták felhasználni. A rendőrség azonban ezen tervet megfűszárította, a holttestet már előbb egész csendben eltemettették. Hirszerint ennek következtében ismét néhány befogatás eszközöltetett. Egyébiránt most azt remélik, hogy a tanulók ügyében dec. 18-án Miklós trónörökös napján, amnestia fog adni. Hirszerint maga a trónörökös veté közbe magát ez iránt.

— Varsóban f. hó 18-kán ülték meg a trónörökös névnapját, s este a város, a batóság különös parancsa nélkül csaknem általánosan ki volt világítva. Ebből a „Nat. Ztg“ azt következteti, hogy ma oly állapot kezd előállni, mely a kedélyek kibékülésére mutat.

Ujabb. A lengyel- és oroszországi tudósítások folyvást szomorítók. Bialobreski érsekhelyettes halálra ítéltetése fájdalom valósult. A főpap azon kérdésre, hogy kíván-e kegyelemért folyamodni, azt felelte: „ő ártatlan s csak gonosztevőkhez illik kegyelmet kérni“. A befogatások és száműzések folyvást napi renden vannak. Ugy látszik azonban, hogy e nyomasztó rendszer azoknak is terhére kezd lenni, kik annak kényszerített végrehajtói. Súlyos fegyel-

metlenségi jelek mutatkoznak a hadseregben. Egy közelebbi kutatás alkalmával több orosz tisztnél forradalmi iratokat találtak.

— Berlin dec. 21. A belügyekre vonatkozólag fenforgott nehézségek ki vannak egyenlítve. A miniszterium megmarad s a szabadelvű program alapján folytatja a kormányzást.

— Berlin dec. 22. A kormánytanács tegnap ülésében elhatározta, hogy az országgyűlés két kamaráját január 14-re egybehívja.

A karácsoni ünnepnapok közbejötté miatt bécsi és pesti lapokat nem kaptunk.

Távirati tudósítás a bécsi börzseről

December 28-án: Nemzeti kölesön 81.65. 5% Metalliques 60.45. Bank-részvény 750.—. Hitel-részvény 177.80. Váltó Londonra 140.80. Ezüst 139.50. Arany 6.67 1/2.

December 24-ikén: Urbéri kárpótlási kötvény: Magyarországi 67.40. Erdélyi 63.90.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

HIRDETÉSEK.

HIVATALOS.

(417)
1365 1861

Hirdetmény.

A Kolozsvár városi törvényszék, mint csőd bíróság által ezennel közhírré tétetik, miszerint helybeli zsemlés Gschveng István és neje Langer Magdolna meg a f. oszlott es. kir. Kolozsvár kerületi törvényszék előtt idei aprilis 8-ikán bejelentet, és azon törvényszék által elfogadotván határozattal elrendelt csőd megnyitván, s a csődszabály 26 és 179 §§. értelmében minden ingó és ingatlan javaik csőd alá rendeltetvén; mivel a közben jött törvényszék felosztása miatt, az idei július 20-ra kitűzött hitelezői igény k. bejelentéséről határ dő meg nem tarthatott, ennél fogva csőd bejelentők ellen minden ingó és ingatlan bárhol található javakra a csőd megnyitottak tekintetvén, meg a felosztott törvényszék által kinevezett perügylő ügyv. Vajna Sándor a jelenvolt hitelezők beléegyezésével e minőségben meghagyatván, és Lukács Ferencz tömeggondnokul ideiglenesen rendes választásig kinevezettnek.

Ennek folytán mindazok, kik a csőd alá került javakhoz bármiféle igényt tartanak, vagy őket illetné, fe hivatajk, hogy azokat írásban legfeljebb az ezennel kitűzött jövő 1862-dik év január 30-ik napjáig ezen törvényszéknél annyival bizonyosabban jelentsék be, mivel ellen esetben az őket illető tulajdoni, elsőbbségi, vagy zálogjogra rem tekintve, a csőd tömeghez minden igényüket elvesztendik.

Egyszersmind a csőd hirdetői felszólíttatnak, hogy az ideiglenes perügylő és gondnok megerősítése, vagy mások választása végett 1-62-ik év február 10-kén délután 3 órakor a törvényszéknél mulhatatlan jelenjenek meg, mivel meg nem jelenés esetén ezeknek kinevezése a csőd törvényi rendtartás szerint az ők veszélyekre is hivatalból fog elintéztetni.

Végül mindazon hitelezők, kik a közdások ellen a vagyon áton gedéskedvezményeit igénybe vették, e részbeni nyilatkozattal végett 1862 február 6-án délután 3 órára oly hozzáadással hivatajk meg, hogy azon hitelezőkre, kik azt a csőd alákerülteknek önként meg nem engednék a közdások ellen indított büntető bírósági vizsgálát bevégezése után fog határozat hozatni.

A Kolozsvár- városi törvényszéktől, dec. 13-kán 1861. Gothárd József főjegyző.

(406)
Sz. 1444 1861

Hirdetmény.

László Józsefnek Kolozsvárt b. farkasutcai szállásáról f. év aug. hava 15 — 16 éjjel elrablottatott következő oklevelei: u. m.

- 1) Egy, 1861-i január 15-én kiállított 40 o. é. fról szóló 1861-i sept. 30-án lejárandott, Rajka Péter által elfogadott, váltó.
- 2) Egy, 1861-ki márcz 15-én kelt s 1861 sept. 15-én lejárandott, 1000 o. é. fról szóló Komlós Máttyás által elfogadott váltó.
- 3) Egy, 1860 i sept. 11-én kelt 1861-i márcz. 11-én lejárt 200 o. é. forintról szóló Ilyés Ferencz és neje által elfogadott váltó.
- 4) Egy, 1860 oct. 27-én kelt 1861 april. 27-én lejárt 100 o. é. fról szóló, Baróthi Mihály és neje által elfogadott váltó.
- 5) Egy, Pesten 1859 május hóban kelt 100 o. é. fról szóló, Szakácsi István által elfogadott váltó, s végre
- 6) Egy, 1859 oct. 4-én kelt s egy évre fizetendő 500 o. é. fról szóló altorjai László József és neje által aláírt kötelevele a törvényszék által ezennel oly hozzáadással amotistáltatnak, hogy azoknak birtoklója képzelt jogának érvényesítése végett jelen hirdetési naptól számítva három hónap alatt azt ezen törvényszékhez adja be; mivel ellenkező esetben a kitűzött időn túl érvénytelennek fog tekintetni.

Sz. k. Kolozsvár város törvényszékének 1861-ik évi november 15-kén tartott üléséből.

Kiadta Gothárd József főjegyző.

(416)
2162 1861.

Hirdetmény.

A Kolozsvár- városi törvényszék mint csődbíróság által ezennel közhírré tétetik, miszerint helybeli szürszabó Keresztes Daniel minden akárhol található ingó és ingatlan javaira a csőd megnyitottat, s perügylőül ügyvéd Tamásy Sándor, tömeggondnokul pedig Ákoncz János urak ideiglenesen választásig kinevezettek.

Ennél fogva mindazok, kik a csőd alá került vagyonhoz bármiféle igényt tartanak vagy őket illetné, ezennel felhivatnak, hogy ebből igényeiket rendszeres írásban legfeljebb jövő 1862-ik évi február 10-ig ezen törvényszéknél jelentsék be. Ellenben az őket illető tulajdoni, elsőbbségi, vagy zálogjogra nem tekintve a csődtömeghez minden igényeiket elvesztendik. Egyszersmind a csőd hitelezők felszólíttatnak, hogy az ideiglenes perügylő és tömeg gondnok megerősítése, vagy másoknak választása végett 1862-ik évi február 20-án délután 3 órakor ezen Törvényszéknél annyival bizonyosabban jelenjenek meg, mivel meg nem jelenés esetén ezeknek kinevezése a csődi rendtartás szerint az ők veszélyekre hivatalból fog elintéztetni.

Végül mindazon hitelezők, kik ellen a köz-adás a vagyon áton gedés kedvezményeit igénybe vették, e részbeni nyilatkozattal végett 1862-ik évi február 14-én délután 3 órára azon hozzáadással hivatajk meg, hogy kik azokat a k. önként meg nem engedik, a közdások ellen indított büntető bírósági vizsgálát után fog határozat hozatni.

A Kolozsvár- városi törvényszéktől, december 17-én 1861.

Gothárd József, főjegyző.

NEM HIVATALOS.

(414)
Torda közelében, Aranyos-Polyánban, a maros-vásárhelyi útvonal és az Aranyos vize mellett fekvő, köböl épült 20 mázsás szeszgyár örök áron eladó. Értekezhetni ott helytt lakó t. Liezkai Fekete János ural.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda bettivel. (Bel-farkasutca 74 sz.)

(419)

O v a s.

A Korunk cz. hirlap folyó évi decemb. 21-ki 261-ki számában a hirdetmények rendén közzé tétetett, hogy Kolozsvárt a k. monostor-utcában 94 (valóban pedig 98) szám alatti telek a rajta levő lakházzal és tőkéletesen felszerelt serfűző maschinával együtt eladó, mely iránt értekezhetni Tamási Antal ügyvéd ural. Ennek következtében alólírt nyilatkozt, és figyelmezteti az illetőket: hogy ezen hirdetményben felhozott serfűző maschina alólírt tulajdona, melyet örök áron vásárolván meg, annak részleteit, a mennyiben azok haszonvehetlenek, vagy cseztalanok voltak, egészen; a mennyiben pedig hiányosak voltak, a mik neki átadottak, anyiban ő maga csináltatta s repertálta ki, és így senkinek másnak ahoz joga nincsen s azt el sem adhatja; azért alólírt az említett hirdetés és eadás ellen a mennyiben a maschinárai s járuikeira vonatkozik, ezennel o v a s t teszen, figyelmeztetvén mindenkit: hogy a vásári szerződésben vigyázó legyen, nehogy ezen lépésével magának bajt és kárt okozzon.

Karpi Mihály.

(418)

Temetőbeli kert eladása.

A nagy-temető mellett fekvő, nagyobbára családi sir-boltok építésére s egyes temetkezésre szolgáló kertek sorában, a Tunyogi örökösök és Hegedűs Sándor ur közötti 303 □ öl kitejedésű kert, mely eddig temetkezési helyül még nem használtatott, akár egészben a benne levő lakházzal együtt 1500 o. é. forintokért, akár egyes részekhez megkívántató darabokban arányos árt eladó.

Bővebben értekezhetni Tompa Károly ügyvédnél, Kolozsvárt.

(420)

Hirdetmény.

Báró. Kemény László urnak nem Alsó-Fehér vá megyében, Alsó Gáld helységben létező nagy kiterjedésű jószágá és tagosított birtoka, a gáldi patakon lévő 4 malommal, benn a helységben és kúnn a K.-Fehérvár felé vonuló ország út közelében fennálló korcsma-házakkal és jogokkal, 8 darab béres özlörrel, több nemű gazdasági eszközökkel és 30 darab jófajta sertésekkel együtt, a jövő 1862-ik évi april. 1-ső napjától kezdve, hat egymást felváltó évig haszonbérre lévően adandó: — a béleri szándékozó bővebb értekezést vehet az említett jószág kiterjedéséről s egyszersmind a haszonbér feltételeiről is tudomást szerzhethet magának Alsó-Gáldon a tulajdonos báró urnál, Kolozsvárt pedig ügyvéd Ürmösi Sámuelnél, kikre lakása fölálátható k.-szén-utczában a 47. sz. alatti háznál.

(407)

Figyelmeztetés.

Ezennel figyelmeztetem a t. cz. minden rangu közönséget, hogy kereskedésemben a

karácsoni és ujévi ajándékoknak

minden kigondolható neme, u. m. a legujabb bőr-, fa-, porcellán-, china-ezüst-, üveg-, öntött vas-, britania-, alumínium-, acél-, nád-, bronz- cikkek a legkülönbözőbb tárgyakra feldolgozva; — továbbá mindenféle nagyságu szamoárok (tea-fűzők) és a legnagyobb választéku gyermekjátékok stb. kaphatók — s a t. cz. közönség megtekintésére kényelemmel elrendezve vannak.

Ajánlom egyszersmind ujonan bérendezett

szép tűkör-raktáramat.

Vidéki megrendeléseket, a cikkek határozott száma és neme megnevezése mellett elfogadok s a legpontosabban teljesítek.

A tán nem használható cikkeket bérmentesen visszafogadom, vagy mással béceserélem.

Kolozsvárt, dec. hóban, 1861.

CSAPÓ SÁNDOR.

(415)

Birtok eladás.

Alsó-Fehérmegyének Vajasad helységében egy 1000 vécás szántóból, 100 szekér szénát termő kaszálóból álló birtok, minden gazdasági épületekkel, ugy ahoz tartozó és az országútban fekvő vendéglővel együtt örök áron eladó. Értekezhetni Székely-Kocsárdon lakó t. Fosztó Károly ural.

(2—3)